120/2013. (XII. 16.) VM rendelet

a titán-dioxidot előállító létesítmények kibocsátásáról

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (8) bekezdés *m)* pontjában,

a 2. § tekintetében a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (15) bekezdésében,

a 3. § tekintetében a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 88. § (2) bekezdés 7. pontjában

kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § *k)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § E rendelet hatálya a titán-dioxidot előállító létesítményekben (a továbbiakban: létesítmény) képződött hulladék kezelésére, valamint a gyártásból eredő környezetet veszélyeztető hatások elleni védelemre terjed ki.

2. § (1) A létesítményből eredő szennyezőanyagok kibocsátása nem haladhatja meg az 1. mellékletben előírt kibocsátási határértékeket.

(2) Az 1. melléklet 2. pontjában nem szereplő légszennyező anyagok létesítményből történő kibocsátása nem haladhatja meg a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló miniszteri rendelet szerinti általános technológiai kibocsátási határértékeket.

(3) A savcseppek létesítményből történő kibocsátását meg kell akadályozni.

(4) A légszennyező anyagok kibocsátásának monitoringját a levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló miniszteri rendelet szerint kell végezni.

3. § A titán-dioxid gyártásból származó alábbi hulladékok víztestbe történő kibocsátása tilos:

a) szilárd hulladék,

b) a szulfát-eljárást alkalmazó létesítményekből eredő, a titanilszulfát-oldat hidrolízisét követő szűrési fázisból származó anyalúgok, beleértve az ilyen lúgokhoz kapcsolódó, összességében több mint 0,5% arányban szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmazó savas hulladékot, valamint az olyan anyalúgokat, amelyeket a maximum 0,5% szabad kénsavtartalom eléréséig hígítottak,

c) a klorid-eljárást alkalmazó létesítményekből származó hulladék, amely több mint 0,5% szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmaz, beleértve az olyan hulladékot, amelyet a 0,5% vagy ennél kevesebb szabad kénsavtartalom eléréséig hígítottak,

d) a *b)* és a *c)* pontban meghatározott hulladék kezelése (töményítése vagy semlegesítése) során képződő, szűréssel eltávolított sók, iszapok és folyékony hulladékok, amelyek különböző nehézfémeket tartalmaznak, kivéve azokat a semlegesített és szűrt vagy dekantált hulladékokat, amelyek nehézfémeket csak nyomokban tartalmaznak, és amelyeknek pH-ja a hígítást megelőzően 5,5 fölött volt.

4. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

5. § Ez a rendelet az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) című, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv VI. fejezetének és VIII. mellékletének való megfelelést szolgálja.

6. § [1]

1 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2013. XII. 25-től.

1. melléklet a 120/2013. (XII. 16.) VM rendelethez

1. Kibocsátási határértékek vízbe történő kibocsátáskor

1.1. Szulfát-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):

az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatott 550 kg szulfát;

1.2. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):

a) semleges rutil használatakor 130 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére;

b) szintetikus rutil használatakor 228 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére;

c) salak használatakor 330 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére.

1.3. Klorid-eljárást alkalmazó és többféle ércet felhasználó létesítmények esetében a 2. pontban ismertetett kibocsátási határértékeket a felhasznált ércek mennyiségének arányában alkalmazzák.

2. Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei:

A tömeg/normál köbméter (Nm^3) koncentrációban kifejezett kibocsátási határértékek kiszámításának alapja 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás.

2.1. Szilárd anyag esetében: 50 mg/Nm^3 óránkénti átlagos érték a fő források esetében és 150 mg/Nm^3 óránkénti átlagos érték bármely egyéb forrás esetében.

2.2. A feltárás és kalcinálás során kibocsátott gáz-halmazállapotú kén-dioxid és kén-trioxid (beleértve a savcseppeket is) esetében, SO_2-egyenértékben számítva:

a) 6 kg az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatva, éves átlagként;

b) hulladéksav töményítését végző létesítmények esetében 500 mg/Nm^3 óránkénti átlagként.

2.3. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében klórra:

a) 5 mg/Nm^3 napi átlagérték;

b) bármely időpontban vizsgálva 40 mg/Nm^3.

TARTALOMJEGYZÉK

120/2013. (XII. 16.) VM rendelet 1
a titán-dioxidot előállító létesítmények kibocsátásáról 1
1. melléklet a 120/2013. (XII. 16.) VM rendelethez 2